

K NOZ § 501:

§ 501 [HROMADNÁ VĚC]

Soubor jednotlivých věcí náležejících téže osobě, považovaný za jeden předmět a jako takový nesoucí společné označení, pokládá se za celek a tvoří hromadnou věc.

Komentáře

11/06/2013 / ADMINISTRÁTOR

Důvodová zpráva k § 501 až 503

0 0 0

19/03/2014 / Admin Tým

Křížové odkazy

0 0 0

21/03/2018 / Petr Bělovský

Hromadná věc v římském právu

0 0 0

03/11/2017 / Admin Tým

§ 302 ABGB - zdroj inspirace

0 0 0

03/11/2017 / Admin Tým

§ 91 návrhu občanského zákoníku...

0 0 0

31/03/2018 / Petr Bělovský

Corpus Iuris Civilis

0 0 0

27/09/2016 / Jiří Remeš

NS 32 Cdo 3051/2014 - K pojmu...

0 4 3

DŮVODOVÁ ZPRÁVA K § 501 AŽ 503

11/06/2013 / ADMINISTRÁTOR

K ustanovení o hromadných věcech se navrhuje zařadit ustanovení o obchodním závodu a jeho pobočce. V tomto ustanovení se také k označení obchodního závodu zavádí legislativní zkratka. Pojetí obchodního závodu je změněno věcně i pojmově.

Nahrazení pojmu „podnik“ pojmem „obchodní závod“ má několik důvodů. Hlavní důvod představuje stále silnější tlak *acquis* na používání pojmu „podnik“ především k označení osoby, popřípadě i v užším slova smyslu jako soutěžitele; právo Evropské unie však také často používá slovo „podnik“ k vymezení prostoru. Toto vícevýznamové pojmání proniká i do platného práva a různé právní předpisy, zejména z oblasti práva veřejného, chápou podnik různě a nikoli jen v předmětovém slova smyslu, tj. jako objekt práv a povinností. Podpůrně lze poukázat na přesné německé právnické pojmosloví, které také odlišuje mezi podnikem a závodem. Návrh tedy nelpí na dosavadním pojmu a i se zřetelem na potřeby vyplývající z komunitárního práva jej uvolňuje k jinému využití.

Pojem závodu a jeho vymezení jako hromadné věci zohledňuje i situace, že obchodní závod je především majetková hodnota a bere

víc v úvahu, než dosavadní právo, že jeho vlastníkem nemusí být jen podnikatel a že jej může dostat do rukou i jiná osoba (např. dědic), která může obchodní závod vlastnit, a i když nemusí být podnikatelem způsobilým k jeho provozu, může takový závod např. trvale nebo dočasně propachtovat.

Přesněji se stanoví vazba složek obchodního závodu na podnikatele, a to se zřetelem na rozhodnutí ESD ve věci č. 19/61 Mannesmann z 13.6.1962 a s přihlédnutím mj. i k čl. 2555 italského občanského zákoníku. Vychází se tedy z pojetí, že k obchodnímu závodu patří ty věci, které podnikatel vůlí vymezil (ať výslovně, ať jen fakticitou používání) – rozhodná je tedy skutečnost, nikoli evidence. Vzhledem k tomu, že nově navrhovaná úprava obecně vychází z jednotného pojmu věci v právním smyslu, opouští se popisný text § 5 platného obchodního zákoníku vypočítávající hmotné, nehmotné a osobní složky. I to, co dnes literatura chápe jako osobní složku podniku (podnikatelská myšlenka, know-how, goodwill, zaměstnanecká složka, klientela) jsou ve skutečnosti tzv. nehmotné statky představované buď právy, nebo průmyslovým a jiným duševním vlastnictvím. I o klientele (zákaznictvu) vázané v naší právní kultuře na existující podnikatelova obchodní spojení, na podnikatelovy možnosti ovlivnit žádoucím způsobem jednání s jinými osobami, popř. doporučit určité osoby jiným, se v minulosti vždy soudilo, že ji lze samostatně převádět i to, že se s převodem obchodního závodu převádí i klientela, ledaže je ujednáno něco jiného. Z uvedených důvodů návrh vychází při vymezení pojmu obchodního závodu z pojmu obchodního jmění, tedy s využitím obsahové provazby na aktiva a pasiva neboli – civilisticky řečeno – na věci a dluhy.

Obchodní závod se i nadále bude považovat za zákonnou věc hromadnou (universitas iuris), tedy non subjekt. Obecně tedy bude platit, že převodem závodu k němu nabyvatel získá uno actu vlastnické právo jako k celku, a není tedy nutný samostatně převádět jeho jednotlivé části.

Podnikateli se ponechává na vůli, zda určitou část závodu vymezí tak, že ji určí k tomu, aby v rámci obchodních styků vystupovala jako pobočka (filiálka) a – hospodářsky a do jisté míry i právně – autonomní jednotka. Obecně se pro pobočku vyžaduje kumulativní splnění podmínek hospodářské a funkční samostatnosti – rozhoduje faktický stav, nikoli zápis do obchodního rejstříku. Má-li však jít o odštěpný závod, zápis do obchodního rejstříku se bude vyžadovat i nadále; důvodem pro to je transparentnost zápisů v obchodním rejstříku a ochrana dobré víry v obchodní rejstřík nezbytná vzhledem k zvláštnímu zástupčímu oprávnění vedoucího odštěpného závodu. Nic však nebrání tomu, aby jeden odštěpný závod měl více vedoucích. Pojem odštěpného závodu tak váže na obecný pojem obchodního závodu a respektuje jejich tradiční vazbu.

Zatím žádné diskuzní příspěvky